

Uzak Düşler Durağı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Ekim 2019

Asi bir yalıtılmışlığın parmaklıkları idi saplanan
Züğürt tesellisi yarımaların yarın olmaya aday
Cüreti.
İskaladığın her muhbir hecede saklıydın:
Sen ve gece ve devasa bir lanet
Adlandıramadığın onca kayıtsızlık
Zarf atan sadece postacının çantasında saklı bir kitap
Elbette ayrıca ölümdü satırların
Ömür ile aramı küreyen
Sevdalı beyitler.

İçime saklanan çocuk...
Yaftalanan her öznemde saklıydı dirayet
Bir de yükümlülüklerim:
İnsan olmanın meali idi aşk ve edalı teşbihi
Öykündüğüm de değildi hani:
Ne asi ne mavi ne de düşkün dünya nimetlerine.

Bir hoş görüde kısırılıydım keşke.
Keşke tek neferi ben olsaydım yıldızların ve şiiirin.
Oysaki keşkeler yoktu asla ihanet ettiğim
Yalnızlığın surlarında
Şehrin gizemine ait bir heceydim.

Gülmeyi unuttuğum şehrin ışıklarında
Gözlerimin y/andığı
Sevdalı beyitler
Bulutların nazarında nüktedan bir zerre
Göğün arama giremediğı düzlem
Rabbime yakın evrene uzak;
Aşka vakıf ama isyana asla.

Lafügüzaf bir sevda muteber bir şarkıda
Cilveleşen o nakarat yalnızlığımı topa tutan da
Bir düzenek.

Şivesi ölüm olan her gece
Her gecede saklandığım, saklı tutum gizim
Sözcüklerin de muadili
Asla sıradan olmayan bir günce
Yeltendiğim mutluluk
Uzak rüyalar durağında asılı kalan ne çok ne çok
Hece.

İstifli olduğum kadar istikrarla sevdiğim bir edim
Aşkla şiirlerin kesiştiği her iklimde
Doğmayı sevdiğim günden güne
Büyüyen umutlarım
Unutulsam da uzak düşler durağında
Sefil tanrısıyım ben hüznümün
Rabbim elbette tek sahip çıkan.